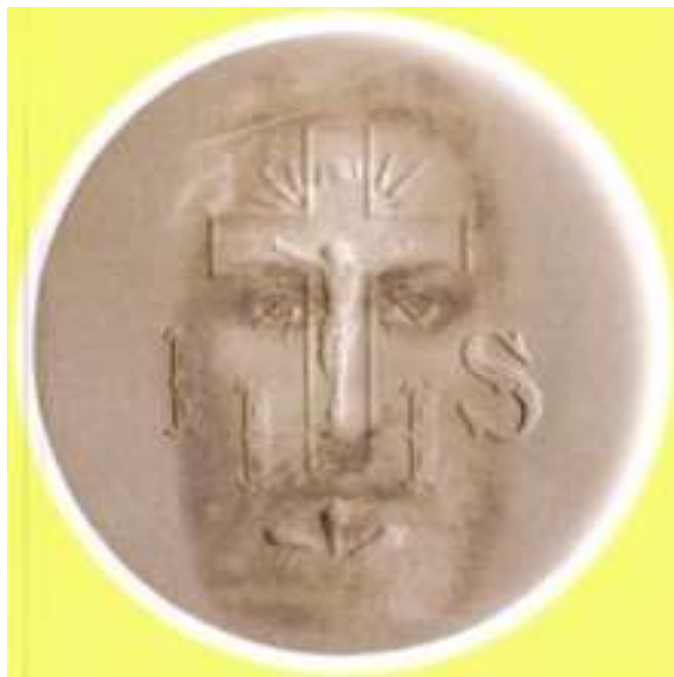

LẠY ĐỨC CHÚA GIÊSU KITÔ LÀ BÁNH HẰNG SỐNG, XIN THƯƠNG XÓT CHÚNG CON!

... *Linh Mục Tuyên Úy quân đội người Ý là Cha Barazzoni* đã ghi lại một sự kiện vô cùng cảm động và thân thương trong một lá thư đề ngày 23-6-1916. Đó là thời kỳ trong đệ nhất thế chiến 1914-1918 diễn ra ở mức độ tàn khốc nhất với con số binh sĩ tử vong lên rất cao.

Tôi cử hành Thánh Lễ hai lần ngoài trời với sự tham dự đông đảo và vô cùng sốt sắng của các binh sĩ Công Giáo. Vào cuối Thánh Lễ các binh sĩ đến vây chung quanh tôi để nhận tràng chuỗi Mân Côi, ảnh vẩy đeo, ảnh thánh bằng giấy và sách báo đạo. Tôi phân phát bao lâu tôi còn có thể phân phát cho tất cả. Tôi phân phát đến cả ngàn ảnh vẩy đeo, rất

những tràng chuỗi Mân Côi và hàng trăm, hay hơn nữa, sách giáo lý và các tác phẩm kể chuyện thánh. Chưa hết. Chiều đến các binh sĩ lại kéo đến nhà thờ để lắng nghe vài lời rao giảng lành thánh của Cha Tuyên Úy. Và ơn thánh Chúa tuôn đổ dồi dào trên các binh sĩ đang sống xa gia đình và đang tham gia trận chiến.

Nhìn cảnh các binh sĩ quỳ yên lặng cầu nguyện gây một xúc động mạnh khiến tôi không thể nào cầm được nước mắt .. Hôm qua, một binh sĩ trẻ thật trẻ, đã có thể giữ chay suốt cả ngày mai cho đến 18 giờ chiều để có thể rước Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ, sau một ngày làm việc việc vô cùng nặng nhọc và cam go. Chàng đến xưng tội và khi xưng tội xong chàng thưa với tôi:

- Bây giờ thì xin Cha cho con được rước lễ!

Tôi ngạc nhiên nói:

- Rước lễ vào giờ này sao? Bây giờ là 6 giờ chiều mà!

Chàng binh sĩ trẻ nài nỉ:

- Nhưng mà con đã xưng tội rồi!

Tôi nghiêm giọng đáp:

- Vẫn chưa đủ: còn cần phải giữ chay nữa kìa!

Chàng binh sĩ trẻ không buông tay đầu hàng. Chàng mạnh dạn thưa:

- Chính vì lẽ luật phải giữ chay trước khi rước lễ mà từ chiều hôm qua cho đến bây giờ, con không hề uống cũng không hề đụng đến bất cứ thức ăn nào!

Trước một hy sinh tuyệt vời và một niềm ước muốn chuyển núi dời non như thế thì tôi chỉ còn một chọn lựa duy nhất: Phải trao Mình Thánh Chúa cho chàng thôi! Tôi đi ngay đến Nhà Tạm lấy Mình Thánh Chúa và cho chàng binh sĩ được rước vào lòng Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể dấu ái kính yêu của chàng.

Sau đó diễn ra buổi cử hành ban chiều gồm có việc lần hạt Mân Côi chung rồi tôi nói vài khuyên lành thánh và gởi tay ban phép lành cho mọi người hiện diện. Và chàng binh sĩ trẻ thân thương của chúng tôi đã ở lại tham dự phần phụng vụ ban chiều này mãi cho đến khi buổi lễ chấm dứt. Trước đó tôi có khuyên chàng nên đi tìm ăn một chút gì đó cho đỡ đói thì chàng cương quyết trả lời:

- Con sẽ ăn sau khi đã tham dự xong buổi đọc kinh chiều.

Tôi nói thêm:

- Nhưng anh đã giữ chay từ chiều hôm qua rồi. Một ngày như thế kể thật quá dài!

Chàng binh sĩ trẻ điềm nhiên thưa:

- Cha nói sao? Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã từng phải chịu rất nhiều đau khổ vì con. Vậy lẽ nào con lại không bằng lòng chịu một chút đau khổ để đáp lại Tình Yêu mến mông vô bờ của Đức Chúa GIÊSU KITÔ sao? Kể ra vẫn còn quá ít đó, thưa Cha!

... Câu chuyện thứ hai xảy ra tại một nước nghèo bên đại lục Phi Châu.

Có ba trẻ nữ - trẻ lớn nhất lên 12 tuổi - vừa được hồng phúc lớn lao là rước Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể vào lòng lần đầu. Vị Linh Mục Thừa Sai - đã chuẩn bị cho ba trẻ rước lễ - mời ba trẻ trở lại vào tuần sau để được rước Chúa lần thứ hai. Cả ba trẻ mau mắn hứa sẽ trở lại rồi vui vẻ lên đường trở về làng. Đến thời điểm quy định của vị Thừa Sai, ba trẻ liền xin phép thân phụ cho trở lại cứ điểm truyền giáo để được rước Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể. Ông này vẫn còn là ngoại giáo nên nhất định không muốn nghe nói gì đến đạo thánh Chúa, trái lại còn đánh ba trẻ đến 50 roi. Ngày hôm sau cả ba trẻ nói với nhau:

- Chúng ta bị đánh quá dữ dội hôm qua. Giờ thì không còn ai nghĩ đến chúng ta nữa. Vậy chúng ta hãy trốn đi.

Sau khi đi bộ đến hàng mấy tiếng đồng hồ cả ba trẻ mới đến được cứ điểm truyền giáo. Vừa trông thấy ba trẻ trong một hình dáng vô cùng thê thảm với các vết thương còn rướm máu, vị Linh Mục Thừa Sai ngạc nhiên hỏi:

- Các con đến từ đâu?

Cả ba trẻ thưa:

- Từ làng chúng con!

Cha hỏi thêm:

- Với các vết thương như thế này sao? Bộ các con bị thú rừng cắn xé hả?

Cả ba trẻ đáp:

- Thưa Cha không! Cha đã chẳng bảo với chúng con là hãy trở lại để được rước Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể sao? Vì thế chúng con đã xin phép thân phụ, nhưng người không cho. Rồi để trừng phạt, thân phụ đã đánh chúng con mỗi đứa đến 50 roi!

Vị Thừa Sai cảm động nói:

- Thật là khủng khiếp .. Đáng lý các con không nên trở lại ..

Nhưng trẻ nữ lớn nhất trả lời thay cho 2 em:

- Thưa Cha, bị đánh đòn quả thật khủng khiếp. Nhưng Cha thấy đó, các vết đòn rồi sẽ biến hết, trong khi Đức Chúa GIÊSU vẫn còn ở với chúng con!

... Lauda, Sion

Hỡi Sion, hãy ca tụng trong lời ca tiếng hát, hãy ca tụng Đấng Cứu Tinh, là Thủ Lãnh, là Mục Tử.

Hãy ca tụng ngàn nào có thể được, vì không bao giờ đủ: Người vượt mọi lời ca.

Hôm nay có trình bày một đề tài đặc biệt: Bánh Hằng Sống nuôi sống.

Trong bữa Tiệc Ly Thánh, Chúa ban Bánh Hằng Sống cho mười hai môn đệ.

Hãy nâng lời ca tụng, đầy đủ và vang lừng, và tâm hồn vui sướng, tươi nở trong hân hoan.

Vì là ngày long trọng, nhắc lại việc thành lập Tiệc Thánh (cho muôn dân).

Trên bàn tiệc Vua mới, lễ mới của luật mới chấm dứt lễ vật cũ.

Có mới thì thôi cũ; có thật, hình bóng tan; có sáng, đêm lui gót.

Việc THIÊN CHÚA đã làm trong bữa tiệc ly, Chúa truyền phải nhắc lại.

Vâng lệnh Chúa dạy, chúng con dâng bánh rượu làm lễ vật cứu thoát.

Đây một tín điều, giáo hữu phải tin: Bánh đổi thành Thịt Chúa, rượu biến nên Máu Người.

Phép màu không ai hiểu, nhiệm tích mấy ai hay: Chỉ Đức Tin sống động, nhận ngoài luật tự nhiên.

Cắt hình thức bên ngoài không còn là bánh rượu, đó là dấu bề ngoài còn sự thực cao cả.

Thịt Người làm của ăn, Máu Người thành của uống: nhưng trong cả hai hình có toàn Đức Chúa KITÔ.

Rước Chúa rước toàn thể, Người không bị tan vỡ cũng không bị phân chia.

Một người, ngàn người chịu, một hay ngàn cũng thế; ăn nhưng không tiêu hủy.

Kẻ lành, người dữ chịu lấy, nhưng hiệu quả khác nhau: được sống hay phải chết.

Người dữ chết và người lành sống cùng ăn một của lễ: hậu quả khác biết bao!

Bánh có chia ra, nhưng đừng lo, nên nhớ trong một mụn, chứa đựng toàn Thân Chúa.

Bản chất không tan vỡ, dấu hiệu bề ngoài chia: Bản chất không thay đổi, Thân Chúa không giảm suy.

Này là Bánh Thiên Thần nên lương thực muôn dân. Bánh thật của con cái, đừng ném cho cẩu thú.

Hình bóng xưa ám chỉ: Isaac thiêu sinh, Chiên vượt qua tế lễ, Manna xuống trên rừng.

Đức Chúa GIÊSU, Bánh Hằng Sống, Người Mực Tử trung thành, xin thương xót chúng con. Xin nuôi, xin nâng đỡ, xin dẫn dắt chúng con vào Đất kẻ hằng sống.

Chúa hiểu biết mọi sự, Chúa làm được mọi sự. Chúa nuôi nấng chúng con trên cõi đời hay chết: Xin cho chúng con được ngồi cùng bàn, cùng hưởng, cùng làm bạn với công dân các thánh trên Nước Chúa. Amen. Alleluia.

("La Mia Messa", 1 Gennaio 2014 - 31 Marzo 2014, Anno VIII, vol.I, Casa Mariana Editrice, trang 131-132/157-158)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt